

sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Rušah, pri Novi cerkvi pri Vojniku in na Tinskem. Dne 30. junija v Gomilici pri sv. Petru pri Radgoni, na spodnji Polskavi, v Rečah, v Reichenburgu in v Trnovicah pri Ptuj.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Pokojna Božidar Raič in dr. Alojz Gregorič.) Bog skuša Slovence! Ta misel je bila prva, ki nas je navdajala, ko se je 6. t. m. prikazala črna zastava na „Narodnem domu“, oznanjajoča smrt nepozabljivega nam Božidara Raič-a; ona se nam je z vso silo ponovila, ko se je zastava že 18. t. m. spet na istem mestu pokazala, naznanjevaje nam, da nas je za vselej zapustil blagi dr. Alojz Gregorič. Ako rodbina zgubi uda, žaluje vse; žalost je tem večja, čem večja je zguba za rodbino. Mi Slovenci smo ena rodbina in Raič in dr. Gregorič bila sta imenitna in visoko čislana uda naše rodbine. Zatorej je žalost po njima občna in velika. Če nam vzame božja previdnost v tako kratki dobi oba, pa je to skušnja za nas! — Govoriti hočem o tema možema ob enem ne samo, ker sta bila v smrti združena, ampak ker sta hodila iste pote v življenji. Da si sta imela vsaki svoj poseben poklic, vendar njiju to ni motilo, da sta delovala skupno. O tem, kako sta spolnjevala dolžnosti svojega stanu, o tem mi ni govornik. Namenjen sem, kratko povedati, kako sta delovala kot Slovenci. O Božidaru Raič-u in o dr. Gregoriču je v življenji veljal izrek: „Po njih dejanji jih bode spoznali“, v polni meri. Nobeden ni trkal na svoja slovenska prsa, povdarjaje svojo slovensko narodnost; prednosti nista dajala besedi, ampak vedno in povsodi dejanju, kakor se spodobi pravemu Slovincu. Raič kot ud okrajnega zastopa in okrajnega šolskega sveta, prihajal je z Dunaja k vsaki seji; po dne udeleževal se je šestdesetletni stari seji, po noči se je vozil, ni ga motilo vreme, ni ga ovirala starost in trud.

(Dalje prih.)

Iz Ptuja. (Pevski zbor.) Slovensko pevsko društvo, ki priredi letos 15. avgusta t. l. drugi veliki pevski zbor v Ptuj, si je za povzdigo slavnosti pridobilo celo vojaško godbo in zagotovilo od mnogih strani obilne udeležbe. Slavnostni odbor se je ravnokar sestavil in bo pričel svoje delovanje. Sekirice, ki so letos posebno dragocene, so se že razposlale in ako jih še kdo ni dobil ali jih še več potrebuje, naj se blagovoli takoj oglasiti pri vodstvu društva. Program se bode v kratkem sestavil in po dovršenem tisku razposlal. Gg. poverjeniki in posamični udje so prošeni, da se pridno vadijo, ker društvo potovalnega kapelnika še nima. Skrajni čas bode tudi za pobiranje let-

nine, ki se naj od gg. poverjenikov in posamičnih udov pošlje na vodstvo „Slov. pevskega društva“ v Ptuj. Ptujski pevci sploh od vseh strani pričakujejo pevske in materialne podpore, ker so tudi za naprej pripravljeni se pri narodnih slavnostih udeleževati in s svojimi bornimi močmi priskočiti. Dobro bi bilo, ko bi gg. poverjeniki naznanili, koliko pevcev pride, da zamore slavnostni odbor priprave popolnoma izpolniti. Novi udje se zmiraj sprejemajo. Vodstvo „Slov. pevskega društva“ v Ptuj.

Z Bleda. (Dva spomenika.) V št. 24. ste omenili preklica, ki bi se nekaterim listom spodobil, ki so prinesli vest o pokončanem spomeniku nemško kranjskega grofa in pesnika Auersperg-Grüna. Šel sem ga gledat in Vam poročam, kar sem videl. Na zapadni strani jezera, kjer ni nobene hiše blizu, je v pečino uzidana eden meter visoka in pol metra široka plošča, na kateri beremo, da je na onem mestu omenjeni grof živel in peval. Po tem sledi majhen odlomek iz njegove pesni o lepoti Bleškega jezera, ki nam pové, da si ne ve razložiti hrepenenja, katero ga prevzema v ožgled take krasote. Spodaj stoji podpis posestnika jezerske vile ali poletne hišice, plemenitega Rittmeyerja, ki je spominek omislil. Da bi bil kdo spominek razbijal ali ga oskrnil, o tem ni sledu na njem. — Na izhodni strani jezera, pod cerkvijo, kjer se največ naroda zbira, pa stoji lep, čveterooglat steber v spomin Franca Prešerna, najboljšega in v resnici duhovitega pesnika slovenskega, ki je blizu Bleda, v dve uri oddaljeni vesi Vrba l. 1800. rodil in od l. 1849. na pokopališču v prijaznem Kranju počiva od zemeljskega truda in trpljenja. Na stebru se beró na eni strani besede:

Dežela Kranjska nima lepš'ga kraja,

Ko je z okol'co ta podoba raja.

Na nasprotni strani pa beremo:

Vremena bodo Kranjcem se zjasnile,

Jim milše zvezde, kakor zdaj svetile.

Spomenik, katerega so ljubljanski rodoljubi omislili, je čedno z železom ograjen in res prava dika tukajšnjemu božjemu vrtu — prelepemu jezerskemu pobožju. Ob nedeljah in praznikih se vidi po jezeru vse polno, ne samo gospode, nego tudi domače slovenske mladine, ki prekrasne pesni prepevajo. Posebno umetni pevci so fanti iz Gorjan, ki Mašekov „Otok bleški“ in pa Vilharjevo pesem: „Po jezeru“ tako dovršeno lepo pojó, da jih je vsak tujec vesel, kjer koli se prikažejo.

Srepež.

Iz Ljubljane. (Velika skupščina) družbe sv. Cirila in Metoda bo na praznik teh dveh njenih patronov 5. julija t. l. Ob desetih dopoldne bo v cerkvi Srca Jezusovega v Ljubljani v kapelici, sv. Cirilu in Metodu posvečeni,

slovesna sv. maša. Potem bo ob enajstih zborovanju v Čitalnici. Dnevni red: 1. Poročilo osnovnega odbora o sedanjem družbenem stanju; 2. račun o prejetih davkih; 3. volitev družbenega vodstva, nadzornišva in razsodništva, ter 4. razgovor o podružničnih nasvetih. Vabijo se torej vsi, ki imajo na veliki skupščini posvetovalno in glasovalno pravico, to so: pokrovitelji, zastopniki podružnic in po udje družbenega vodstva, za zdaj osnovnega odbora, k obilni udeležbi. Podružnični zastopniki smejo tudi na mesto sebe pooblaščenca izmed družbenikov poslati. — Ob enem se ustanovljene podružnice opominjajo, če katera še nima stalnega načelnništva, naj ga nemudoma izvoli ter si potem tudi zastopnika za veliko skupščino izbere in oboje precej družbenemu vodstvu (osnovnemu odboru) le-sem naznani. Na vsakih 50 družbenikov je 1 zastopnik. Osnovni odbor

družbe sv. Cirila in Metoda.

Iz Spodnjega Doliča. (O volitvi.) Tukajšnji občinski zastop, kateri se da še „komandirati“ gosp. Pučniku, imel je 15. dne t. m. po svoji zapozneni navadi svojo enostransko volitvo, katera je bila pa samo v Vitanju marljivo razglašena, v Št. Florijanu pa celo opuščena. Ker je pa polovico občanov vsled tega postopanja seveda izostala, bilo je mogoče napovedati le protest zoper izvolitev. Primorani smo, vložiti ga zavoljo goropadnih reči, ki smo jih uboge reve morali v liberalnej šletni dobi (Pučnikovega uradovanja) pretrpeti. Dozdaj zapeljani in s silo pritiskani volilci pa si naj zapomnijo, da je njihov malik tudi v nemškem (!) Vitanju ob vso „korajžo“, celo na stran potisnjen in da je edini Križan, ki je za občinsko vodstvo zmožen, z delom že tudi preobložen. Pri nas bi se za slovenskega kmeta smelo v sredini občine in le slovensko uradovati in zato bi se dalo tudi zdatno manjšo plačo storiti tako, kakor se je pred časom znanega rogovileža godilo. Naj bi se izvolil za župana — mož, ne mevža, tak, ki bode znal v soglasju s svojimi svetovalci in odborniki odločevati, ne pa za vsako malenkost v trg hoditi plunkov lizat. Ljubi Bog nam je dal pamet, da jo rabimo, ne pa do jo obešamo na klin.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. S „črno vojsko“ bode resnica. Dotična postava je že dobila najvišje potrjenje. — Drž. zbor sedaj pridno zboruje in ima večkrat po dve seji na dan. Grof Taaffe je odgovoril dr. Mengerju gledé znanih dogodkov v Ljubljani, da ne čuti potrebe početi kaj zoper mestni zastop, še manj pa zoper deželno vlado; tudi ne meni, da bi se bilo nemštvo tam v resnici žalilo. Tudi mi to mislimo, kajti nezreli rokodelski in drugi učenci pač nimajo po-

dobe za to, da bi nemški narod žalili, „srčnim“ turnarjem pa nekaj strahu ni bilo na škodo, čemu so se vtikali v reč, ki ne spada v njih področje? — Carine na petrolej bi se sedaj jemalo po dva gold. v zlatu, ko bi še ogerski drž. zbor pritrdil sklepu, ki so ga v našem drž. zboru s šestimi (160 proti 154) glasovi v seji dne 18. t. m. vzprejeli. To bode pa težko. — S sežiganjem mrličev ne bode nič, kajti ne čuti vlada nobene potrebe za tisto, človek pa tudi ne vé, čemu da bi ga bilo treba. Veseli bili bi ga k večjemu — zločini. — Svet se čudi, kako da je prišel c. kr. namestnik k zboru šulvereina v Solnem gradu. Misli se, da je bilo to na željo grofa Taaffeja, to pa bi bilo znamenje, da mu je ponemčevalno delovanje šulvereina po godu. Mogoče je to že in kakor kaže pri nas, kjer so vladni možje prav gostoma celo v odboru šulvereinskih krajnih skupin. je prav lahko. Kaj poreko k temu naši poslanci? Tu bi bila interpelacija umestna. — V Gradcu pripravlja šulverein veliko veselico za 1. dne julija. Graško glasilo c. kr. vlade sledi tem pripravam čudo, kako vestno in podoba je, da celo z veseljem. Ako napravi kedaj družba sv. Cirila in Metoda, slov. šulverein, v Ljubljani podobno veselico, gotovo se ne izgodi od nje takisto. — Na barju kraj Ljubljani je velika povodenj, ki je vsled dežja nastala, naredila tamošnjim kmetom več kakor za 100.000 gld. škode. Tu bi pač bilo pomoči treba. — Dež. bolenišče v Ljubljani je zadnje nedeljo obhajalo svojo 100letnico. — C. kr. vlada v Celovcu naglašá ostro, da se ne smejo mrlič pod kako cerkvo odslej nikakor več pokopati. Po selih in vaseh na Koroškem gori letos prav pogosto, večkrat užge strela, en den baje na 7 krajih, a rada je kriva ognja zlobna roka. — Na Goriškem so sedaj prepovedani vsi večji shodi in božji poti, to pa za to, da se ubrani koleri vhod v deželo; zakaj imajo jo že čisto blizu na italijanski meji. — V Trstu snujó drž. obrtno šolo ali učiti ima se v njej samo v italijanskem jeziku. — V Pazinu so pri volitvah v mestni zastop zmagali Hrvati. Lahoti se jeze vsled propada in dolže vlado, da jim ga je ona kriva. — Drž. zbor v Pesti vzprejel je načrt nagodbe z avstrijsko skupino dežel, kakor mu ga je vlada predložila. — Rabuki zavoljo generala Janskija je sedaj konec, zaprli so hkrati blizu 1500 ljudi. — V Banjaluki in v Travniku naredi c. kr. vlada dva nova bataljona iz domačih prebivalcev. Vseh skup bode sedaj 2700 domačih vojakov v Novi Avstriji; njih obnašanje je neki izbornó.

Vnanje države. V novih ali obnovljenih državah na Balkanu izmanjkuje jim denarja. Se ve, da to lahko, kajti nove naprave zró veliko denarja. Bolgari pa tudi Srbi so vsled tega že v hudih stiskah. — S prestolnim go-